

Mindennapi imádság Jézus Szívéhez

Jézus Szentséges Szíve, a mai napon Tebenned, a Te kegyelmedben akarok élni, benne megmaradni, akármi történik is. Tarts távol a bűntől, és erősítsd akaratomat, hogy ügyelni tudjak érzéseimre, képzeletemre és szívemre.

Segíts, hogy megszabaduljak bűnre vezető hibáimtól. Kérlek, add meg ezt nekem a Szeplőtelen Szűzanya által. Ámen.

Bemutatkozik a Szent II. János Pál rózsafüzér imacsoport

Szent Bernát hírek

Ha lelkesedés van, együtt bármire képesek vagyunk!
Interjú Baksay Nórával és Gergővel

A BAROSS GÁBOR-TELEPI JÉZUS SZÍVE
EGYHÁZKÖZSÉG HIVATALOS LAPJA

4. ÉVFOLYAM 1. SZÁM

JÉZUS SZÍVE

Április
2021.

★ Alakítsd szívünket a te szent Szíved szerint! ★

A Hit öröme az Élet öröme...

Ezzel a címmel jelent meg François Varillon nagysikerű könyve, amely konferencia beszédeit tartalmazza. Végeredményben a könyv hitünk összefoglalása, melynek középpontjában a Feltámadás titka van. A legfőbb gondolat, amely Varillon beszédeit áthatják, hogy Isten csak szeretet és az ember Isten életében való részvételre alkotott teremtmény, de nem késztermék. Neki kell felépítenie, emberré teremtenie önmagát, hogy betölthesse hivatását.

Nagyon közel van hozzám ez a gondolat, ahogy vénülök egyre jobban látom a dolgok összefüggéseit és mélységeit. Érzem, hogy a világ viszontagságaiban nekem kell harcolnom, küzdenem, talpon maradnom és valljuk meg őszintén, ez nem mindig sikerül.

Nekünk kell felépítenünk önmagunkat. Ennek igazából egyetlen útja van: ragaszkodni a kezdethez, ragaszkodni az alkotóhoz, ragaszkodni a teremtőhöz úgy, hogy felismerem és megismerem ebben a világban, valamint saját életemben, mint az evangéliumi szereplők, akik ugyanezt élték át, amikor a feltámadt Krisztussal találkoztak. Felépültek...

Úgy gondolom három dolog teszi nehezzé az emberré építkezést. Az első az a **félelem**, talán nem véletlen, hogy a feltámadt Krisztus első mondata mindig ez: Ne féljetek! A félelem megbénít, a félelem hazugságra kényszerít, a félelem rabbá tesz, elveszítjük szabadságunkat és emberi méltóságunkat. A második amikor **elfelejtkezünk a kezdetről**. A kezdetről, amikor még magatehetetlen csecsemők voltunk és másoktól függünk. A kezdetről, amikor még nem volt semmink, mindent ajándékba kaptunk és így lettünk lassan gazdagok. A kezdetről, amikor még nem ismertünk, nem tudtunk semmit és lassan megtanítottak, megismertettek velünk mindent. A kezdetről, amikor egyedül voltunk, magányosak voltunk és lassan társakra, barátokra lettünk. A kezdetről, mindenek kezdetéről, az élet és a világ kezdetéről. A harmadik pedig **az egónk**, amikor istenítjük önmagunkat, amikor nem tudunk gátat szabni önzéseinknek, birtoklásainknak és különleges vágyainknak. Amikor csak én vagyok, csak én mindenek felett és ezzel háborút hirdetek minden körülöttem lévőnek, legyen az valami vagy valaki... pusztítok és gyilkolok. A feltámadás evangéliuma ezeknek, teljesen ellentmond, olyan Krisztust látunk, aki nem

fél, aki tisztában van a kezdettel és az egója arról szól, hogy odaadja életét, hogy mások életre keljenek!

Isten csak szeretet és az ember Isten életében való részvételre alkotott teremtmény, de nem késztermék, neki kell felépítenie, emberré teremtenie önmagát, hogy betölthesse hivatását. A húsvét erről szól! Lehajol, felemel, átölel, felépít, mert önmagát meg nem tagadhatja: Ő az örök Szeretet!

ÁLDOTT HÚSVÉTI ÜNNEPET ÉS BÁTOR EMBERRÉ TEREMTÉST KÍVÁNOK!

Zsolt atya

Weöres Sándor: Ima

Hűséges gyémánt tornyom,
ne hagyj eltántorodnom...

Ma delelőjén áll az életem.

Te, aki sugarat öntöttél szívemre: segíts nekem,
halkan éneklő asszony, aki áthatolsz a mulandóságon!
Mert egyedül csak kúszni tudok én, kígyózni, mint az álom,

feljajdulni, mint az éberség, mely nem segít,
hiába ömlesztzi tenger könnyeit,
míg örül magán és másokon...

Add számba a szót, melytől fuldoklom, míg ki nem mondhatom!

▶▶ Segíts adományoddal!

Mindnyájan jól tudjuk, hogy plébániánk léte anyagilag a hívek adakozásától függ. A templomi perselyadományok most a járványügyi intézkedések miatt bizonytalan ideig megszűnnek. Ezért szeretnénk kérni a kedves Testvéreket, hogy adományaikat banki átutalással juttassák el hozzánk. Plébániánk kiadásainak nagy része változatlan a szentmisék és közös programok elmaradásától függetlenül, továbbra is rászorulunk a hívek adományaira. Kérjük, hogy a MKPK ajánlásával egyezően mindenki próbálja meg keresetének 1%-át adományként eljuttatni hozzánk. Bízunk benne, hogy továbbra is szívügyüknek tartják templomunk és plébániánk sorsát, ezért **bizalommal kérjük és várjuk adományaikat banki átutalással:**

Baross Gábor-telepi Jézus Szíve templom,

OTP: 11722003-20030267 számlaszámra.

Továbbá kérjük, hogy támogassák a Magyar Katolikus Egyházat adójuk 1 %-ával.
Nagylelkűségeteket hálás szívvel köszönjük!

Kövesd a plébánia híreit, eseményeit online!

www.barosstemplom.hu
www.facebook.com/barosstemplom
▶▶ [barossforum levelezőlista](mailto:barossforum@barosstemplom.hu)
(feliratkozas@barosstemplom.hu)

Impresszum

Felelős kiadó: Bakos Zsolt plébániai kormányzó
Szerkesztő: Müller Eszter, Tördelés: Turcsik István

Írj nekünk, ha észrevételed van, ha híred van, ha szívesen részt vennél az újság szerkesztésében!
kommunikacio@barosstemplom.hu

Szent II. János Pál rózsafüzér imacsoport

Templomunkban sok éves hagyománya van a közös rózsafüzér-imádságnak, 2015-ben azonban „hagyományos” rózsafüzér közösségünket Molnár Alajos atya egy újabb szintre emelve „élő” rózsafüzér közösséggé szervezte Szent II. János Pál pápáról elnevezve.

Rózsafüzér közösségünk célja, hogy egyéni életünkben, családjainkban megerősödjön az imádság ereje és plébániai közösségünkben összefogjunk, hűséggel, kitartással, szeretettel biztos imahátteret nyújtunk egyházközségünknek és egész Egyházunknak.

Általános szándékaink mellett, kifejezetten a barossi egyházközségért és családjaiért, hozzátartozóiért imádkozunk.

A közösség tagjai 2015. okt.30-án az alábbi, ünnepélyes fogadalmat tették:

1. Ígérem, hogy a vállalt egy tized rózsafüzért, minden nap elimádkozom.
2. Ígérem, hogy imádságomban az egyházközség szükségleteit szem előtt tartom.
3. Ígérem, hogy az imacsoporton belül Jézus akarata szerinti egységet megvalósítom, ami az egymás iránti szeretetből fakad.
4. Ígérem, hogy Mária életét próbálom élni, aki alázatos, Istenre figyelő, Isten akarátát megtevő.

Rózsafüzér közösségünkhöz bárki csatlakozhat, aki vállalja, hogy a kapott titokkal, az egy tized rózsafüzért egyénileg minden nap elimádkozza, lehetőség szerint a szombati mise előtti közös rózsafüzér imába minél többször bekapcsolódik, különösen első szombaton a Rózsafüzér Titkok cseréjének alkalmával.

2015-ben az újjászerveződéskor 20-an voltunk, jelenleg 33-an; idősebbek, fiatalabbak, akik naponta imádkozták tizedeiket, és az imádságban lelki csokorként egyé válva osztoznak az egész 20 tized elimádkozásának kegyelmeiben. Szeretettel fogadunk bárkit, aki csatlakozni szeretne Édesanyánk „imahadseregébe”.

Számunkra jel és közösségünk számára megerősítő tény, hogy szombatonként az esti szentmise előtt egyre többen kapcsolódnak be rózsafüzér imádságunkba.

Szent II. János Pál pápa mellett, példaként kell, hogy előttünk álljon őseink és nemzeti hőseink Szűzanya-tisztelete: Szent Istváné - akinek révén országunk Mária országa - és a többi magyar szenté, Hunyadi János törökverő hadvezérünké - aki kardjára csavarva hordta és imádkozta a szentolvasót - vagy II. Rákóczi Ferenc fejedelemünké, akinek kezében szintén naponta ott volt a rózsafüzér.

Legfőbb példaként és közbenjáróként pedig Édesanyánk az, akire életünket bízhatjuk. Kezünkbe adta a mennyország kulcsát a rózsafüzérrel, mert amit Ő kér, annak az Úrnál nagy ereje van.

Fogadalmunkhoz híven az Ő életét próbáljuk mi is élni, hozzá hasonlóan alázatosan szolgálva, Istenre figyelve és az Ő akarátát cselekedve („Legyen nekem a Te igéd szerint!”).

Milyen jó is reggel „szívünk első gondolatával” Istenhez fordulni, este pedig Édesanyánk karján ringatózva a rózsafüzér imádsággal álomba szenderülni.

Az Eucharisztikus Kongresszusra készülve az evangélicizációs csoporttal igyekeztünk „útjelzőket” adni a lelki

felkészülésre. Az első ilyen „lelki útjelző” 2017 októberében Rózsafüzér Királynőjének ünnepén volt, amikor a felkészülést segítve az evangélicizációs csoport tagjai a szószékről is felhívták a figyelmet a rózsafüzér fontosságára és kérték a rózsafüzér imádkozását a családokban és a templomi közösségekben személyes tanúságtétellel. Szívvel-lélekllel csatlakoztunk lengyel katolikus testvéreink imafelhívásához a keresztény Európáért és kértük Magyarok Nagyasszonya ünnepének előestéjén Égi Édesanyánkat, hogy oltalmazzon minket, hazánkat és vezetőit.

2018-tól levélben is lelkesítünk mindenkit a rózsafüzér imádkozására hetente az általános szándék megírásával, és kérjük, hogy csatlakozzon a szombati rózsafüzér imádkozásához személyesen vagy lélekben.

2018-ban csatlakoztunk az „Egymillió gyermek imádkozza a rózsafüzért!” elnevezésű kezdeményezéshez, ahol gyerekekkel, szülőkkel, hitoktatókkal együtt imádkoztunk a világ békéjéért és ajánlottuk fel a rózsafüzért a Kongresszus második felkészülési évéért.

Rövid pénzügyi beszámoló

2019. március 2-án, első szombaton nagy örömmel együtt imádkozhattuk a rózsafüzért a bíboros úrral a fiatalokért és családjainkért.

2020-ban a kongresszust vártuk, de helyette a járvány jött. A családok, néhányan elvesztve szeretteiket, a fájdalomtól vagy az aggódástól meggyötörve, az Oltáriszentségtől is megfosztva járták és járják ma is „keresztútjukat”, de Édesanyánk, „édes reménységünk” ahogy akkor, úgy most is, „örömben és bánatban mindig, mindig velünk van”.

Hiszem, hogy mindannyiunk életében fontos szerepet játszik az Ő személye, az enyémben különösen. Ha kezembe veszem a rózsafüzért, a nagymamám jut eszembe, gyerekkoromban sokszor imádkoztuk együtt, ő tanított meg rá. Ma is, ha hallom a vadgalamb bűgását eszembe jutnak szavai: a galamb is az Urat siratja „Megölték szegénykét! Megölték szegénykét!”. Édesanyám Rózsafűzér Királynőjének napján ünnepli születésnapját. A szüleim Máriaremetén kötötték össze az életüket, ott kereszteltek meg engem is, a férjem pedig később itt imádkozott azért, hogy megtalálja leendő házastársát. A medjugorjei egyházközségi zarándoklaton kerültünk közel egymáshoz. Sarlós Boldogasszonykor kötöttünk házasságot, és a névnapom is Havas Boldogasszonykor van.

Ezek az események, fordulópontok fontos sarokkövei, útjelzői az életnek.

A rózsafűzér az ima hatalmát adja a kezünkbe: bármikor, bármilyen körülmények közt imádkozhatjuk, összeköti az eget a Földdel, kitágítja szívünket, együttérzővé tesz, és ha már semmit nem tehetünk a másik emberért, imádkozhatjuk (mert „hol már ember nem segíthet...”), csak legyen a kezünkben ez a világot formáló erő!

Imacsoportunk védőszentje, Szent II. János Pál pápa így vall erről:

„A rózsafűzér nagyon kedves imádságom. Csodálatos imádság! Csodálatos az egyszerűsége és a mélysége. Eleven közösségbe kapcsolnak Jézussal, az Ő Anyjának szíven keresztül. Ugyanakkor szívünk belefoglalhatja a rózsafűzér e tizedeibe mindazt, ami egy személy, a család, a nemzet, az Egyház és az emberiség életét alkotja. Az egyéni gondokat, a felebarát, s különösen a hozzánk, a szívünkhöz közelebb állók gondjait.”

Érdeklődni illetve csatlakozni közösségünkhöz szombatonként a szentmise előtt nálam, vagy e-mailben a kriszti.godanyi@gmail.com címen lehet.

Mindenkit szeretettel hívok, imádkozzuk együtt a rózsafüzért:

Godányi Kriszti

A 2020-as pénzügyi évre rányomta a bélyegét a járványhelyzet: a korlátozások miatt a templom perselybevétele elmaradt a korábbi években szokásostól, szerencsére, a hívek csekken és átutalással fizetett nagylelkű adományai részben kipótolták ezt a hiányt. A járványügyi intézkedések jegyében beszereztünk két modern automatikus kézfertőtlenítőt, amelyek a templom bejáratánál kerültek

elhelyezésre. Két sikeres pályázatunk volt, a kerületi önkormányzat környezetvédelmi alapjának 175 ezer forintos támogatásával esővízgyűjtőket szereztünk be a templomhoz és a plébániára, illetve megkezdtük a templom körüli előregedő juharfák fokozatos cseréjét is, míg egy egyházzenei pályázaton nyert 550 ezer forintos támogatás révén új hangszereket és kottatartókat szereztünk be a templomi (gitáros) zenei szolgálat céljaira.

Nagy örömmel, az idei évben is már több pályázaton nyertünk, egy 14,3 millió forintos kormányzati pályázat lehetővé teszi a templom világítási rendszerének teljes megújítását, míg a Bethlen Gábor Alapkezelő pályázatán 400 ezer forintot nyertünk a nyári plébániai tábor támogatásaként.

*Szigetvári Tamás
Gazdasági Bizottság*

CsOnline 1106
azaz
a cserkészeinket
a karantén sem
állíthatja meg!

1106 CSERKÉSZ HÍREK

Kedves Plébánia!

A cserkészletünk továbbra is online formában él, viszont sok lehetőség rejlik ebben a formában is.

Februárban online farsangunk volt, ami egy tábortűz és egy kvíz formájában valósulhatott meg.

Március 12-én a cserkészekkel tartottuk a keresztutat, amit videó segítségével elmélkedhetett át a plébánia. A stációkat cserkészeink olvasták fel, és alá a fiatalok által küldött képeket tettük.

Ezzel párhuzamosan fotópályázatot hirdettünk két korcsoportban, melyre nagyon szép művek érkeztek. A szavazás eredménye a következő lett:

A fiatalabbaknál (1.korcsoport):

1. Leander a naplementében - Löcher Ákos
2. Guszti - Szigetvári Dömi
3. Tavaszi madárka - Hajder Domi

Idősebbeknél (2.korcsoport):

1. Csend - Göncz Berci
2. Kibukkanó domb a ködfelhőben - Czimbal Balázs
3. Ködfelhő Csóványos alatt - Czimbal Balázs

A képek megtekinthetők honlapunkon (1106szentbernat.wixsite.com) és Facebook oldalunkon.

Az első 3 helyezett, mindkét korosztályban, 1-1 meleg vizes fürdőssel gazdagodott a cserkész táborban. Ezen kívül, mind a hat képet jó minőségben kinyomtatjuk, és kitesszük a csapatotthonban.

Ezen felül pedig az első korcsoport győztese (Löcher Ákos) kap egy függőágyat is, aminek a cserkész táborban még hasznát veheti. :)

Mire sorainkat olvassák, már túl leszünk a március 19-21 közötti online portyánkon is, amire izgatottan készülünk, és remélhetőleg a fiatalok is nagyon várják már. :)

Meyer Réka

Pörge Rebeka: Jézus először esik el a kereszttel

Leander a naplementében - Löcher Ákos

Csend - Göncz Berci

SZENT BERNÁT HÍREK

BIZTONSÁGBAN. Talán ez most a leginkább jellemző állapot, amely lakóinkat a COVID járvány kitörése óta jellemzi. Intézményünk ugyanis azon kevés tartós bentlakást nyújtó időszotthonok egyike, amelyben sem az első, sem a második és – bízunk benne hogy ez így is marad, a harmadik fertőzési hullámban sem érintett a koronavírus járvány kapcsán. Köszönhető ez átgondolt védekezési stratégiánknak, a járványügyi előírások fokozott és maradéktalan betartásának, a munkavállalók fegyelmezettségének, orvosainknak és – nem utolsósorban – a Gondviselésnek egyaránt.

VAKcina. Lakóink és dolgozóink nagy része már megkapta a COVID elleni első és második védőoltást, így is biztosítva és garantálva a fertőzés elleni védelem jelenleg ismert legmagasabb fokát. Ennek eredményességéről a Promontor Televízió is beszámolt a kerület lakosainak.

HÚSVÉTRA KÉSZÜLÜNK, azonban az idei húsvét más lesz, mint a többi. A látogatási, intézményelgáyi és felvételi tilalom már eddig is fokozott lelki terhet hártott lakóinkra. Munkatársaink – akik nem csak erre az időszakra, de ekkor fokozottan – kicsit átveszik a családtagok szerepét is. Nincs ez másképp a húsvétra készülve sem. A házban tartott heti rendszerességű szentmiséssel, tematikus kézműves és egyéb terápiás foglalkoztatással, jó hangulatú beszélgetésekkel és vidám dekorációkkal próbáljuk feledtetni lakóinkkal a bezártság érzését. Nagy hangsúlyt fektetünk továbbá a hozzátartozókkal való kommunikáció ösztönzésének alternatív megoldásaira is. Lakóink és dolgozóink nevében a feltámadás reményébe vetett áldott húsvétot kívánunk mindenkinek!

Kereki Rita
intézményvezető-helyettes

Dr. Nagy Viktor
intézményvezető

„Nem keresnél,
ha Isten korábban már
nem keresett volna téged;
és nem szeretnél,
ha már előbb nem szeretett volna.
Isten megelőzött téged
szeretetével és keresésével.”

Clairvaux-i Szent Bernát
(1090-1153)

**SZENT
BERNÁT
IDŐSEK OTTHONA**

www.bernathaz.hu

Segítse adója 1%-ával
a Szent Bernát Alapítvány
idősgondozási céljait!

**Adószám:
19621243-1-43**

Köszönjük!

A kertészeti koodinátor bemutatkozik

Új konyha a plébánián

Sokszor tapasztalom, hogy sokan, pedig az egyházhoz tartoznak, nem nagyon tudják, hogyan működik egy plébánia. A plébánia nem csak hivatal vagy iroda, ahol egyházi ügyeket lehet elintézni, és nem csak a közösségi életnek ad otthont, hanem a plébános, jelen esetben plébániai kormányzó otthona, lakása. Az egyházjog helyben lakásra kötelezi a plébánia területére kinevezett papot, csak súlyos esetekben hagyhatja el a plébánia területét és lakhat máshol, ezért nem mindegy, hogy egy adott plébánia hogy van felszerelve.

Az Esztergom - Budapesti Főegyházmegye területén nagyon különböznek egymástól a plébániák; vannak egészen jól felszerelt és sajnos vannak egészen lepusztított plébániák - hál' Istennek egyre kevesebb. Saját papi pályafutásom alatt mind a két végletet megépeztarttam.

Amikor Bíboros Úr ide helyezett Baross Gábor telepre, akkor már előzőleg megtekintettem, hogy hol fogok lakni és két ké-

réssem volt Fülöp Ákoshoz: az egyik, hogy fessék ki a lakrészemet, a másik, a fürdő és a konyha rendbetétele. Nagy öröömre a fürdő és festés már

ideérkezésemkor és beköltözésemkor meg volt, amiért hálás vagyok az egyházközségnek és mindazoknak akik pakoltak és takarítottak. A konyha pedig folyamatban volt, és ígéretet kaptam, hogy rendbe lesz téve.

Nagy örömmel mondhatom, a konyha is elkészült, véglegesen megkönnyítve ezzel az itt lakást. Egészen más így az élet, nem kell le- és felcammogni, hogy egy jó kávét megigyon az ember, nem kell fel- és lehordani az edényeket, evőeszközöket és a különféle ételeket. Kifejezetten szeretek főzni, és időtöltésként élhetek ennek a kedvtelésemnek, ebben a nagyszerű konyhában.

Szeretném külön megköszönni Göncz Gyulának, Szauer Kristófnak és Löcher Jánosnak a fáradságukat, munkájukat és idejüket, illetve nem utolsó sorban a Képviselőtestületnek!

Bakos Zsolt

Kedves Barossiak!

Bár sokatokkal már jól ismerjük egymást, engedjétek meg egy rövid bemutatkozást: Kristofics Károly vagyok, Feleségemmel Pácz Orsolyával és négy gyermekünkkel 5 éve költöztünk a kerületbe, és igyekszünk részt venni az Egyházközség életében.

Zsolt Atya, Szauer Kristóf és Kőhalmi Attila kérésére az idei évtől átveszem Kristóftól a "kertész koordinátor" feladatokat. Vagyis felmérem, megszervezem, és segítem a kerti munkákat a plébániakertben és a templom körül.

A tennivalók általában előre tervezhetők, adott dátumra meghirdethetők, és nagyon bízom benne, hogy hamarosan akár maszk nélkül, vagy - te jó ég! - akár este 8 óra 10 percre is végezhetőek lesznek! Ilyenek a kert takarítása, a fűnyírás, ágaprítás, komposztáló építése, ároktakarítás, tereprendezés, kerítés javítása stb.

Ha pedig valakinek megakad a szeme valamilyen tennivalón, kérem, jelezze bátran! Megoldjuk!

Itt a tavasz, a szezonális munkák pedig kiváló alkalmat nyújtanak mindannyiunknak a TALÁLKOZÁSRA, mozgásra, kert- és közösség-építésre.

Kristofics Károly

Ha lelkesedés van, együtt bármire képesek vagyunk

Interjú Baksay Nórival és Gergővel

Bár régi barrossiak vagytok, ha jól tudom, egyikőtök se a plébánia területén született. Emlékeztetek még rá, hogy kerültetek a templomunkba?

Gergő: Mi lent a Dunatelepen laktunk, és hivatalosan valóban Nagytétényhez tartoztunk, de minket itt kereszteltek. Emlékszem, amikor gyerekkorunkban az udvaron játszottunk, és egyszer csak megjelent Miklós atya fekete reverendában. Becsöngetett, bejött anyuékhoz, és azt mondta, ezek a gyerekek most már 6-7 évesek, itt az idő hittanórára járni. Ez 1982-83 körül volt. Elmentünk Zsolttal, a bátyámmal hittanórára, így én második korom óta végig ide jártam.

Nóra: Mi ovis koromban költözünk a lakótelepre, és az elsőáldozásra emlékszem, de arra is inkább csak fénykép alapján. Ott van a képen egy csomó mindenki, aki most is

Nóra: Igen, az oratórium próbáin találkoztunk Gergővel, és így csöppentem én bele az V. nemzedékbe. Sokan voltak ott azok közül, akik ma is ide járnak templomba.

Gergő: Az már bibliaóra volt viszont, nem hittan. Sorban számozva következtek a nemzedékek, aminek az volt a lényege, hogy minden kb. 10 fős társaságnak egy korábbi nemzedékből került ki a vezetője, aki nekünk Egervári Ági volt.

Ha jól tudom, ebből az V. nemzedékből szinte mindenki aktív tagja a mai napig a plébániának. Ez min múlt szerintetek, hogyhogya a ti korosztályotok így megmaradt?

Gergő: Nem is tudom. Mi gimnazista korunkban kerültünk ezekbe a bibliaközösségekbe, és nekünk nagyon meghatározó időszak volt az az életünkben. Ági nagyon értékes,

idősebbek lesznek. Érdekes egyébként, hogy régen a szülők egymást nem annyira ismerték, most viszont mi, szülők vagyunk kapcsolatban, és ezáltal kerülnek a gyerekeink kapcsolatba.

Nóra: Igen, tényleg egy jó közösség alakult ki emiatt, illetve a családi tábor és a Babaház, amiket Soós Adrienne indított el, nagyon sokat jelentettek, ezekből nőtt ki sok minden azóta. Volt egy jó alap, de ha ő ezt nem kezdi el, akkor nem lett volna mihez csatlakozni.

Amikor nem a 4 gyermeketekkel vagytok, mivel foglalkoztok, mi a végzettségetek és mi tölt fel benneteket a szabadidőben?

Nóra: Akkor velem kezdjük, mert én nagyon rövid vagyok... :) Én az Államigazgatási Főiskolán végeztem, de sosem dolgoztam a szakmámban. Gergővel már a főiskola utolsó évében eljegyeztük egymást. Összeházasodtunk és utána Hollandiában éltünk néhány évig, mert Gergő ott kapott állást. 2004-ben jöttünk haza, majd viszonylag hamar Londonba kerültünk ismét egy munka kapcsán. Aztán jöttek a gyerekek és 10 évig itthon voltam.

A sport engem abszolút feltölt, pl. a torna, a futás. A tesómmal elkezdtünk teniszezni 2-3 éve, vele többet tudok így találkozni. Általában egyébként a kültéri dolgok töltenek fel, akár az erdőben sétálás. Ha nagyon elegem van, akkor a Kamaraerdő az, ami helyrehozza a lelkemet.

Gergő: Én a Külker Főiskolán végeztem nemzetközi kommunikációt és PR szakot. Ebben egyébként sosem dolgoztam egész mostanáig. Ami-

ide jár, vicces így visszanézni. Igazán úgy kerültünk bele a közösségbe, hogy megkértek, énekeljek egy karácsonyi oratóriumban, aminek a zenéjét Fodor Tamás írta, a szövegét pedig Bayer Robi.

Volt egy közösség is itt, ahová ti együtt jártatok, igaz?

jó programokat talált ki. Jó volt az egyensúly a lelki (pl. zsolozsma) és a közösségi programok (nomád túrák) között. Rettenetesen lelkesek voltunk, színdarabokat rendeztünk, kirándultunk, nagyon-nagyon sok mindent csináltunk együtt.

Nagyon szeretném, ha a mi gyerekeinknek is része lenne valami ilyesemben gimnazistaként, vagy ha

sebb társaságok, csoportok, főleg életkor, életállapot szerint. Ezek a kötődések egyre erősebbek, pont amiatt, hogy egyre több élmény köt már minket össze. Tényleg azt gondolom, hogy annyira jó baráti kör, közösség van itt körülöttünk, hogy soha nem mennénk el innen.

Gergő, mint a testület világi elnöke, sok esemény szervezésében vagy benne.

Neked milyen a testület elnökének lenni? Hiszen ez egy kicsit más típusú szerep, mint az ötleteket elindítani, lelkesíteni.

kor befejeztem a sulit, teljesen véletlenül Hollandiában találtam állást egy nagyon jó bringás cégnél. Végül 3,5 évet voltunk kint. Most a Roche gyógyszeripari cégnél vagyok már 2,5 éve. Először egy pénzügyi operatív csapat vezetőjeként dolgoztam, most pedig kommunikációs vezető vagyok a budapesti irodában.

Engem nagyon sok minden feltölt, borzasztó sok hobbim van. Dobolok, most már elég régóta. Egy nagyon jó dobtanárhoz járok, ami nagyon motiváló, csak most a covid alatt nem egyszerű itthon a gyakorlás. Bringázom, ez gyerekkor óta megmaradt szerelem. Bringát szerelek, építek, bringavázatot is csinállok. Meg sört főzök, sokszor Turcsik Istivel, meg persze külön is. Tanulok tőle sok mindent. Meg a gyerekekeknek is megvan a maguk hobbija, ami minket is érint. Dani pl. komolyan bringázik, ez nekem is sok munkát ad. Foglalkozom vele, a bringájával, megpróbálok őt is szeretni tanítani.

Mindketten aktív tagjai vagytok a közösségnek, Nóri, te pár éve elindítottad az anyuka tornát, beindítottad a ruhabörzét, krumplivacsorákat szerveztél a templomnál régebben, a kültéri betlehem ötlete is tőled származik. Miért kezdted el ezeket, honnan a motiváció?

Nóra: Ezek olyan dolgok, amiket hallok, látok valahol, megtetszik, bedobom az ötletet itt is. Aztán azt csináljuk 1-2 évig, utána pedig élük tovább a saját életüket,

valahogy mindig más érez lelkesedést iránta, más szervezi. A tornát akkor kezdtük el, amikor Dani született, és jó volt, mert a picik kúsztak-másztak a lábunknál és ott ez senkit nem zavart. Aztán ahogy nőttek a gyerekek, a helyszín, a társaság kicserélődött és amikor visszamentem dolgozni, én kiszálltam belőle, de a torna folytatódott. A krumplivacsora meg a templom melletti betlehem ötlete Szentendréről jött - ott laknak a szüleim -, ott láttam, és nagyon megtetszett. Ilyenkor mindig olyan lelkes leszek én is, Gergő is, és ha kitalálunk valamit, akkor azt megcsináljuk másokkal együtt. De ahhoz, hogy megvalósuljon az ötlet, szükség van egy szerető és összetartó közösségre.

Gergő: Attól lettünk a közösségben ilyen szerepvállalók, mert ha van egy ötletünk, akkor be tudunk lelkesíteni másokat, nagyon könnyen át tudjuk ragasztani másokra a lelkesedésünket. Ha pedig több ember lelkesedik valamiért, akkor bármit meg lehet csinálni.

Hasonlóan született például a Borzsongás is; a Szt. József közösség kitalálta, együtt ötleteltünk, elkezdett épülni a dolog, emlékezetes, jó dolgok születtek belőle. De ugyanilyen a bringatúra is, amit két évente szervezünk Kristófék vízitúrájával felváltva. Ha van lelkesedés, meg érdeklődés, akkor ezekből nagyszerű közös élmények születnek.

Nóra: Nagyon-nagyon erőssé tesz ezek a közösséget. Több százan vagyunk például a nyári táborban, nyilván nem ismer mindenki mindenkit, de kialakultak már ki-

Gergő: Pont azért, mert sokszor részt vettem dolgokban, szívesen segítek, és egyébként nagyon őszinte vagyok. Elég hamar adódott, hogy szerepet vállaljak a testületben, illetve apukám is tagja volt korábban. Engem még Mazgon Gábor atya kért fel elnöknek. Amiben én igazán jó vagyok, az az emberek összehozása és az őszinte légkör megteremtése. Igazából nekem sosem a protokolláris része tetszett a dolognak, inkább az emberi.

Hogyan élitek meg, hogy nem lehet látogatni a templomokat, milyen módon próbáljátok a vasárnapi liturgiát pótolni, megszentelni a napot?

Gergő: Természetesen a személyes részvételt semmi nem tudja igazán pótolni, de érdekes módon az elején az kifejezetten tetszett, hogy jobban tudok figyelni a szentmisére, az olvasmányokra, a szentbeszédre, sokkal kevesebb körülmény terelte el a figyelmem.

Nóra: Nekem amiatt tetszett jobban, hogy sokkal meghittebben volt együtt a család. Új volt az élmény a gyerekeknek is, és sokkal inkább családi légkör volt, de most már a gyerekek elég nehezen viselik.

Gergő: Arra figyelünk és az segít sokat, hogy előtte összekészülünk. Kirakunk egy feszületet, lerakjuk a mécses. Az étkezőasztalra tesszük ki a képernyőt, és egy padsort csinálunk székekből, mintha egymás mellett ülnénk a templomban. Viszont a gyereket azért kicsit nehezebb rávenni az online misére, pedig amikor templomba jártunk, akkor nem problémáztak soha. Ugyan sokkal kisebb erőfeszítést kell tenniük, de szerintem pont ez a kulcs, mert sokszor amiért nem kell nagy erőfeszítést tenni, annak nem olyan nagy az értéke.

Nóra: Szerintem is nagyon sokat segít, ha van az egésznek egy rituáléja, átöltözől rendes ruhába, és látják a gyerekek, hogy valami készülődik. Akkor az egyik a gyertyát hozza, a másik a gyufát, a harmadik meggyújtja a mécses, megvan az egésznek a szertartása. Ha jobban megadjuk a formáját, az segít, hogy koncentráljunk a tartalomra.

Ha egy mozzanatot kellene kiválasztani a nagyhétből, melyik az, ami a legtöbbet jelent számotokra, ami legmélyebben megérint és miért?

Nóra: Én a virrasztást szeretem, amikor nagycsütörtökön Krisztus

teste a hátsó oltár alatt van, már meghalt, de még nem támadt fel, és olyankor sokáig ott lehet maradni. Odahúzzuk a padokat, addig maradsz, amíg akarsz, nekem az tetszik legjobban. Azt is szeretem, amikor leeresztik a nagy lila leplet az ablakról. Olyan szép, ahogy hátulról meg van világítva és ragyog a egész.

Gergő: Én nagyon szeretem a lábmosás szertartását. Ott megvalósul valójában is, amit Jézus csinált, aktívan, ahogy megtörtént. Ez egy viszonylag rövid esemény, és közben el tudod képzelni, hogy Ő tényleg pont ugyanezt megcsinálta, végigmosta az összes tanítvány lábát, és ők meg ott ültek, és nem értették. Nagyon meghatározó még a fakalapács hangja: amikor hátraviszik az Oltáriszentséget, minden ki van üresítve, és azzal a fakalapáccsal kopognak, az egy nagyon drámai, üres, száraz hang. Megrendítő az a különbség a csilingelő hang és eközött a komor, száraz ritmikus kopogása között. És persze a Passiót is nagyon szeretem, főleg, amikor elől éneklük.

Müller Eszter

Na, most kérünk egy nagyot

A szent három nap liturgiáinak egyik legfurcsább része a "tíz könyörgés" a nagypénteki szertartásban. Most azokért imádkozunk, akik nem hisznek Istenben... boruljunk térdre, álljatok fel! Miért könyörgünk itt ennyiszor, egyáltalán mi a szerepe a könyörgéseknek Jézus szenvedésének ünneplésében?

De tovább is mehetünk a kérdésekkel. Egyáltalán mi értelme van a könyörgésnek? Hiszen, ha elfogadjuk hitünk két legalapvetőbb igazságát, azt, hogy Isten a teremtőnk, aki alkotott bennünket, és mindenkinél jobban ismer, és azt, hogy Ő a megváltónk, aki az üdvösségünket, boldogságunkat akarja, akkor ebből az következik, hogy tudja, mi jó nekünk, és ezt meg is akarja adni. Nincs értelme annak, hogy ezt külön kérjük tőle, nem?

Ez valóban fogas kérdés, nincs is egyszerű válasz, erre a teológiai dilemmára. Ám Jézus kifejezetten biztat bennünket arra, hogy kérjünk: "Kérjétek és adatik nektek!" Aki itt ad, az egyértelműen Isten, mert azt biztosan nem gondolta Jézus, ha holnap a főnökömtől fizetésemelést kérek, ő nem biztos, hogy megadja, amit kérek. De Isten igen. Ő akar adni nekünk, és a legtöbbet, amit lehet: Önmagát. Ezt éppen Nagypénteken mutatta meg legtejemesebb formában, szenvedésével és halálával. "Krisztus engedelmes lett értünk mindhalálig, mégpedig a kereszthalálig." Így hát a gondolat megfordul. Nem az a kérdés, hogy miért könyörgünk nagypénteken, hanem Nagypéntek tanít meg arra, hogy miért is könyörgünk egyáltalán. Azért, mert Isten mindent akar adni, de csak úgy tudja megtenni, ha kimondjuk, megfogalmazzuk, hogy vágyunk rá.

Ha már egyszer kérünk, és most igazán kérhetünk, akkor kérjünk igazán nagyot. Az ókeresztény korból ránk hagyományozott minta szerint tíz szándékért könyörgünk, amibe belefoglalunk minden embert, aki Istenhez tartozik. Imádkozunk az egyházért, a pápáért, a papokért, a megkereszteltekért, a keresztségre várakozókért, más keresztényekért, más vallásúakért, nem hívőkért, akik keresik az Istent. Na, kiderült, hogy mindenki Istenhez tartozik! Külön imádkozunk még két csoportért, akiknek még nagyobb szükségük lehet erre: ők a világi vezetők és a szenvedők. Idén, ahogy tavaly is, egy 11. könyörgést is mond az egyetemes egyház a járványban szenvedőkért. Ez a helyzet, ami valamilyen módon a világon minden embert érint, egészen személyessé teszi az idej liturgiánkat.

Hadd álljon itt ez az imádság, talán jó, ha más napon is elimádkozzuk:

XI. RENDKÍVÜLI KÖNYÖRGÉS A JÁRVÁNY IDEJÉN

A járványban megbetegedettekért, az elhunytakért, és a szeretteiket elvesztőkért is imádkozunk, testvérek, hogy megtapasztalhassa a keresztény nép:

- életünkben és halálunkban egyaránt mellettünk áll Krisztus,

a Mindenség Királya.

Mindenható, örök Isten, tekints kegyesen aggodalmunkra, könnyítsd meg gyermekeid terhét, fogadd országodba az elhunytakat és erősítsd meg gyenge hitünket, ahogy megerősítetted Szent Fiadat,

Jézus Krisztust,

aki értünk kiürítette a szenvedés kelyhét.

Add, hogy mindig kétkedés nélkül bízzunk atyai gondviselésedben.

Krisztus, a mi Urunk által.

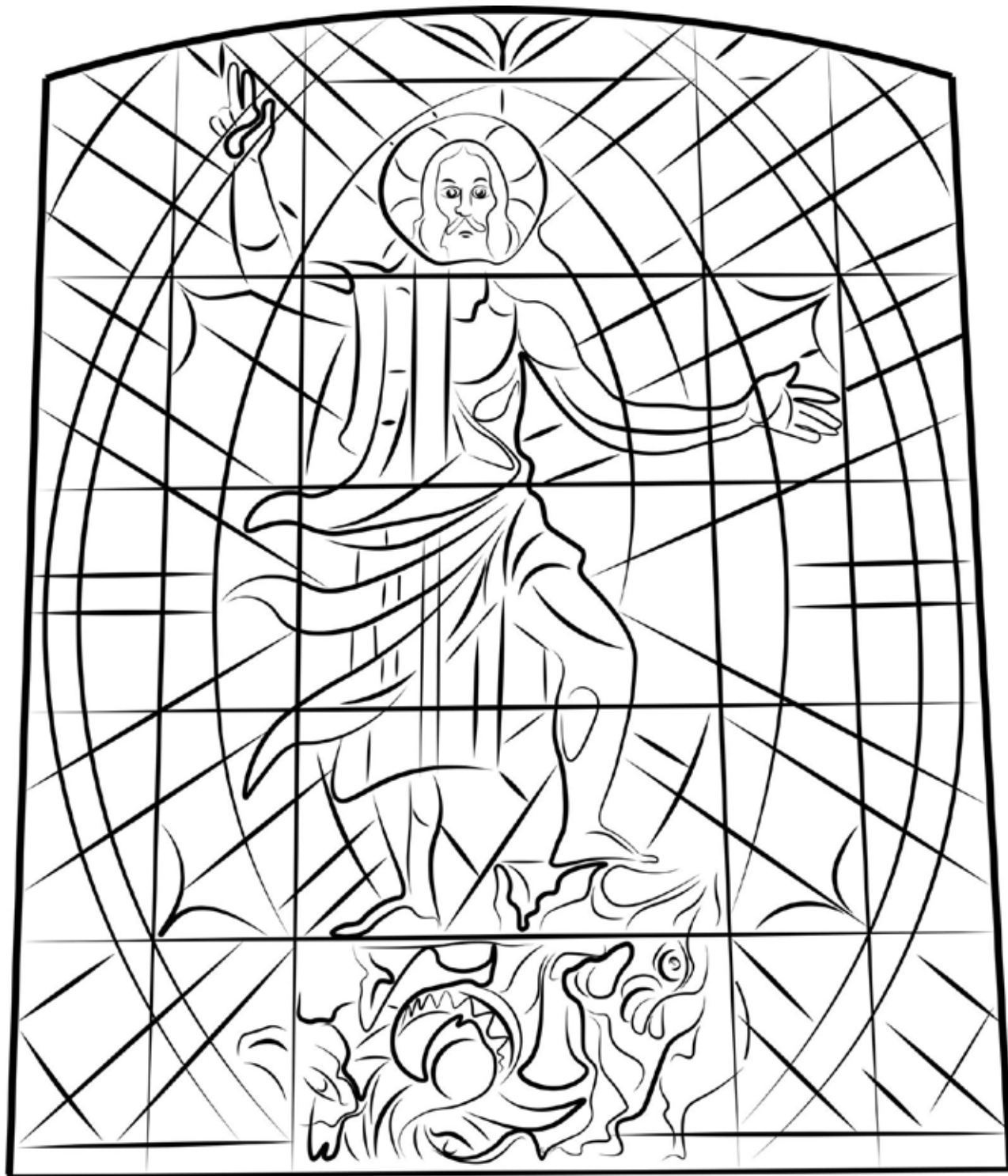
Ámen.

Hervai Pál

GYEREKSAROK

Színezd ki a képet! Küldd el a kiszínezett rajzot az kommunikacio@barosstemplom.hu e-mail címre!

KRISZTUS FELTÁMADT!